

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Martinou Kotouček Mikoláškovou ve věci

žalobkyně: **H. S.**, narozená X
bytem X

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 3. 2025, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 4. 3. 2025, č. j. X, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradu nákladů řízení částku 163 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou k poštovní přepravě dne 3. 5. 2025 domáhá zrušení rozhodnutí žalované označeného shora (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 23. 10. 2024, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná zamítla podle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

„zákon o důchodovém pojištění“) žádost žalobkyně o invalidní důchod, neboť podle posudku posudkového lékaře Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“) ze dne 11. 10. 2024 není invalidní, neboť její pracovní schopnost poklesla pouze o 20 %.

2. Žalobkyně má za to, že posudkový lékař nevzal v úvahu dlouhodobý stav žalobkyně a nezhodnotil její celkovou výkonnost a schopnost vykonávat denní aktivity. Vzhledem k omezení hybnosti a bolestem je žalobkyně při běžných činnostech velmi omezena a proto tomu musí být přizpůsobena i její pracovní zátěž, což byl důvod její opětovné nezaměstnanosti. S rukou nemůže zvedat větší váhu, nemá plnou hybnost. Na ruce má neustále chránič či ortézu. Je omezena při hledání nového zaměstnání. Celkový stav ruky se jen zhoršuje. Má i problémy s ramenem vlivem špatného stavu zápěstí a špatně vedeného pohybu, proto musí chodit na rehabilitace. Vadu již nelze řešit operativně. Jediná možnost, jak zmírnit bolest, je totální omezení pohybu v zápěstí. Ruku má od roku 2015 již 7x operovanou.
3. Žalobkyně má tak za to, že bylo napadené rozhodnutí vydáno na základě nesprávně zjištěného skutkového stavu. Pokud by jí byl přiznán invalidní důchod, mohla by si zvolit zaměstnání, které nebude pro žalobkyninu ruku zátěžové a neohrozí zároveň finanční situaci rodiny.
4. Žalovaná s ohledem na námitky žalobkyně navrhla provést důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „organizační zákon“).
5. V průběhu jednání, jež byl soud povinen nařídit, neboť ve věci prováděl nad rámec správního spisu dokazování posudkem posudkové komise MPSV v Praze, žalobkyně uvedla, že se ztotožňuje se závěry posudkové komise MPSV v Praze. Žalovaná se z jednání omluvila, odročení jednání nežádala. Soud neprováděl při jednání dokazování lékařskými zprávami z Oblastní nemocnice Kladno ze dne 17. 3. 2025 a ze dne 14. 4. 2025 (MUDr. J. Z.), neboť se s jejich obsahem seznámil prostřednictvím posudku posudkové komise, která tyto lékařské zprávy zohlednila a má odborné znalosti ke zhodnocení oborných informací v nich obsažených. Soud neprováděl dokazování potvrzením o pracovní neschopnosti žalobkyně ze dne 17. 3. 2025, neboť se jedná o listinu dokládající zdravotní stav po dni vydání napadeného rozhodnutí.
6. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobkyně podala dne 22. 1. 2024 žádost o přiznání invalidního důchodu.
7. V posudku o invaliditě ze dne 11. 10. 2024, č. j. LPS/2024/1128-KL_CSSZ, vypracovaném IPZS dospěl posudkový lékař k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je omezení hybnosti a bolestivost pravého zápěstí, tedy zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, oddílu B, položce 4b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 % s tím, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky nemění.
8. S odkazem na závěr posudku posudkového lékaře IPZS vydala žalovaná prvostupňové rozhodnutí ze dne 23. 10. 2024, kterým podle § 38 zákona o důchodovém pojištění zamítla žádost žalobkyně s odůvodněním, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně poklesla její pracovní schopnost pouze o 20 % a nejedná se tak ani o invaliditu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

prvního stupně.

9. Žalobkyně prvostupňové rozhodnutí napadla námitkami, ve kterých uvedla, že závěr o poklesu pracovní schopnosti žalobkyně o 20 % je v rozporu se skutečností. Poukázala na přetrvávající omezení a trvalé následky, pro které není schopna plnohodnotně vykonávat pracovní činnost. K námitkám doložila řadu lékařských zpráv.
10. Posudkový lékař IPZS zpracoval posudek ze dne 13. 1. 2025, a to na základě lékařských zpráv jako posudkový lékař v prvostupňovém řízení a dále na základě lékařských zpráv, které k námitkám doložila žalobkyně. Uzavřel shodně, jako posudkový lékař v prvostupňovém řízení, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, oddílu B, položce 4b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Avšak oproti prvostupňovému posouzení přihlédl k další komorbiditě žalobkyně a navýšil míru poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 vyhlášky o dalších 10 %. Celkově tak konstatoval pokles pracovní schopnosti žalobkyně 30 %.
11. Na základě tohoto posudku žalovaná napadeným rozhodnutím ze dne 4. 3. 2025, jež žalobkyně převzala dne 10. 3. 2025, zamítla námitky žalobkyně a v odůvodnění odcitovala posudkové závěry s tím, že s ohledem na zjištěný pokles pracovní schopnosti nejsou splněny podmínky pro vznik nároku na invalidní důchod.
12. Soud poté, co ověřil, že žaloba byla podána včas, že je věcně i místně příslušným soudem a že napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., přezkoumal napadené rozhodnutí v žalobou vymezeném rozsahu. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.
13. Soud s ohledem na argumentaci žalobkyně provedl důkaz posudkem posudkové komise MPSV v Praze ze dne 28. 8. 2025. Žalobkyně byla vyšetřena odborným lékařem z oboru fyziatrie a rehabilitační lékařství. Posudková komise po rozboru všech posudkově významných lékařských zpráv shrnula, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je Magelundova vrozená deformita a bolestivé pohybové omezení lokte, tedy zdravotní postižení svým funkčním dopadem srovnatelné se zdravotním postižením uvedeným v kapitole XV, oddílu B, položce 3c vyhlášky o posuzování invalidity, pro které se stanovuje pro současné postižení loketního kloubu a kloubu zápěstí míra poklesu pracovní schopnosti z rozpětí 25-35 % při horní hranici 35 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se pak už ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky o posuzování invalidity neměnila. Posudková komise poukázala na to, že běžnou aktivitu žalobkyně zvládá s obtížemi jednak pro částečné ztuhnutí zápěstí, avšak větší podíl na tom má bolestivé pohybové omezení lokte s dílčím postižením loketního nervu, díky čemuž jsou hlavně omezeny i některé denní aktivity.
14. Relevantní právní úpravu posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod obsahuje § 39 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění. Upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně. A konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně.
15. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod závisí především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud se napadené rozhodnutí zakládá na posudku žalované; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle běžných zásad dokazování v soudním řízení správním (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). S ohledem na jeho mimořádný význam bývá tento posudek rozhodujícím důkazem, pokud z hlediska své úplnosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, které by správnost posudku mohly zpochybňovat (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003-54, publ. pod č. 511/2005 Sb. NSS, či ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20).

16. Požadavek (test) úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a musí posudkové závěry náležitě odůvodnit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Ads 253/2014-52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy posudková komise hodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení se podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.
17. Soud konstatuje, že komise při vypracování posudku vycházela ze vši dostupné zdravotnické dokumentace, včetně té, kterou předložila žalobkyně, a při svém jednání přešetřila zdravotní stav žalobkyně odbornou lékařkou. Komise hodnotila zdravotní stav žalobkyně komplexně a dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a jeho rozhodující příčinu podřadila pod kapitolu XV, oddíl B, položku 3c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti je stanovena pro tuto položku v rozmezí 25 až 35 %. Komise stanovila s ohledem na současné postižení loketního kloubu a kloubu zápěstí pokles v horní hranici, tj. ve výši 40 %. Stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity již neměnila. Posudek dle soudu splňuje požadavky úplnosti, přesvědčivosti a správnosti. V posudku byl popsán zdravotní stav a podstatná zdravotní postižení, která jsou rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a jejich rozsah. Řádně odůvodněno bylo i zařazení zdravotního postižení podle vyhlášky o posuzování invalidity. Účastnice závěry posudku, ať již jde o stanovení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, míry

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

poklesu pracovní schopnosti či data vzniku invalidity nikterak nezpochybnily.

18. Soud hodnotil úplnost a přesvědčivost posudku posudkové komise MPSV i ve vztahu k dalším podkladům, z nichž žalovaná vycházela. Po zvážení všech posudků zpracovaných ve věci posouzení pracovního potenciálu žalobkyně soud dospěl k závěru, že jako nejpersvědčivější, logický a vycházející z nejúplnějších podkladů lze hodnotit právě posudek posudkové komise MPSV v Praze ze dne 28. 8. 2025. Zdravotní stav žalobkyně hodnotila komplexně a dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, přičemž odlišně od posudkových lékařek žalované zhodnotila, že větší dopad na míru poklesu pracovní schopnosti má bolestivé pohybové omezení lokte s dílčím postižením loketního nervu, díky čemuž jsou hlavně omezeny i některé denní aktivity. Tento závěr je podložen i osobním vyšetřením žalobkyně při jednání komise. Odborný lékař z oboru fyziatrie a rehabilitační lékařství při vyšetření žalobkyně konstatoval, že je hybnost pravé horní končetiny sice volná všemi směry, avšak bolestivost je akcentovaná v krajních polohách, přičemž loketní kloub má bolestivé pružení radiálním i ulnárním směrem, blokáda a výrazná bolestivost hlavičky radia. Pravé zápěstí je s bolestivým pružením při zauhlení ulnárním i radiálním směrem, bolestivé pronace i supinace. Dále poukázal na to, že při manipulaci padají žalobkyni předměty z ruky a neudrží ani zpola naplněnou sklenici. Účastnice nevnesly proti posudku posudkové komise žádné výhrady a nenavrhly doplnění dokazování. Soud v této souvislosti připomíná, že řízení před správními soudy je ovládáno zásadou projednací, nikoliv vyšetřovací (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 2. 2010, č. j. 1 As 100/2009-129, či rozsudky téhož soudu ze dne 24. 10. 2013, č. j. 5 Afs 46/2013-28, a ze dne 5. 3. 2015, č. j. 7 As 279/2014-23), tzn., že skutkový stav je zjišťován v rozsahu účastníky tvrzeném a pomocí důkazů účastníky označených, přičemž platí, že každý z účastníků prokazuje ty skutečnosti, ze kterých vyvozuje pro sebe příznivé právní důsledky.
19. Soud proto vyšel ze závěrů posudkové komise a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činila ke dni vydání napadeného rozhodnutí 35 %. Jak vyplynulo z doplněného dokazování v řízení před soudem v podobě posudku posudkové komise MPSV, žalovaná v napadeném rozhodnutí nesprávně vyhodnotila hlavní příčinu míru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, což mělo dopad na správné stanovení poklesu pracovní schopnosti žalobkyně ve smyslu § 2 vyhlášky o posuzování invalidity, což ve svém důsledku vedlo k nesprávnému posouzení žádosti žalobkyně o přiznání invalidity prvního stupně.

Závěr a náklady řízení

20. Soud tudíž vyšel z odůvodněných závěrů posudkové komise a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu, a neobstojí proto ani jeho odůvodnění. Proto soud napadené rozhodnutí zrušil jako nezákonné (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaná vázána právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.) a současně je povinna mezi podklady svého rozhodnutí zařadit i posudek Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 28. 8. 2025, jakož i lékařské zprávy, o které se tento posudek opírá (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
21. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalobkyni, která byla ve věci úspěšná, náleží plná náhrada nákladů řízení ve výši 163 Kč, které jsou představovány Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

náklady na poštovné za podání žaloby (93 Kč) a jízdným (70 Kč). Jiné náklady doloženy nebyly.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 7. října 2025

Martina Kotouček Mikolášková v.r.
soudkyně